

Mike Kolf, Hoofd Jeugdopleidingen AVV Zeeburgia

KWEEKVIJVER UIT AMSTERDAM-OOST

Wat hebben Fred Benson, Ouasim Bouy, Joshua Brenet, Lorenzo Burnet, Ryan Donk, Adam Maher, Stanley Menzo, Furdjel Narsingh, Luciano Narsingh, Oussama Tanane, Marko Vejinović, Nordin Wooter en Marvin Zeegelaar gemeen? Juist, ze speelden allemaal voor AVV Zeeburgia. Hoofd Jeugdopleidingen Mike Kolf geeft ons een inkijkje in één van Neerlands beste amateuropleidingen. "Zeeburgia is meer dan een club."

Het in Amsterdam-Oost gelegen Zeeburgia is een begrip in Nederland. Niet zo zeer om het eerste elftal, dat afgelopen seizoen promoveerde naar de eerste klasse. Nee, het is haar jeugdopleiding dat de club van Groningen tot aan Maastricht en van Enschede tot Rotterdam op de kaart zette en daar voorlopig niet meer van verwijderd wordt. De A1 (1e), B1 (2e), C1 (2e), en D1 (1e) spelen allemaal op één van de hoog-

ste niveaus van Nederland. Kolf staat aan het roer van die jeugdopleiding. Aan hem de taak om zo veel mogelijk spelers op te leiden voor een BVO. "Want", zegt hij, "Zeeburgia is een opleidingsclub."

Meer dan een club

"Zeeburgia is meer dan een club", vertelt het Hoofd Jeugdopleidingen, die diezelfde functie vervult bij Hercules Zaandam. "Be-

halve de voetbalopleiding hebben we ook een grote maatschappelijke functie. Bij ons is dat zo serieus dat we ook altijd kijken naar 'waarom iets niet gaat' en waarom het kind zich niet ontwikkelt. We geven mensen de tijd, kijken naar de oorzaak en zoeken dan samen naar een oplossing. Je hebt met kinderen te maken, die zich soms om de een of andere reden niet goed ontwikkelen. Dan val je bij veel clubs buiten de boot, bij ons

niet. Onze trainers zijn goede opleiders en gaan gewoon met die jongens aan de slag.”

Selectieprocedure

De club is zowel binnen als buiten Amsterdam in trek, maar het is niet voor iedereen weggelegd om bij Zeeburgia te mogen voetballen. In tegenstelling tot andere grote amateurclubs, gaan de Amsterdammers zelf niet actief op zoek naar versterkingen voor de jeugdteams. Kolf en consorten vinden dat namelijk een zwakgebod. De club beschikt over voldoende talent en het is aan hen om die spelers nóg beter te maken. Ook geldt er een strenge selectieprocedure. “Spelers die bij ons willen spelen, kunnen zich melden. Zij mogen dan een proeftraining afwerken, maar moeten bij de vijf van onze beste spelers van die bepaalde leeftijdscategorie horen om ook echt bij ons te mogen voetballen. Anders krijgen onze eigen jongens voorrang.”

En zo geschiedt het dat zelfs jongens uit Rotterdam de kleuren van Zeeburgia verdedigen. “We zijn in trek, doordat spelers weten dat bij ons het individu centraal staat. Bij veel grote amateurclubs is dat niet het geval, want die willen alleen maar dat hun teams zo hoog mogelijk eindigen. Bij ons maakt het niet uit als we in de middenmoot spelen. Het gaat erom dat we uiteindelijk weer veel spelers afleveren aan de BVO's, zodat onze spelers hun droom waar kunnen maken. We zullen ook nooit een jongen tegenhouden die naar een BVO kan, dat stimuleren we juist.”

Het individu centraal

De Amsterdammers gaan wat dat betreft met dezelfde insteek te werk als BVO's, waarbij het individu ook centraal staat. “Maar we scouten dus niet, hebben niet de mogelijkheden die een BVO wel heeft en hebben veel meer beperkingen qua materiaal, geld en trainers. Maar bij ons staat net

als bij hen inderdaad de ontwikkeling van het individu voorop”, benadrukt Kolf. In de praktijk betekent dit, dat je weliswaar in teamverband traint, maar dat je tijdens die trainingen bezig bent om de individuele spelers één voor één beter te maken. “Maak je een analyse van een speler en heb je een POP-gesprek met hem gehad, dan stel je aan de hand daarvan een persoonlijk actieplan op. Daarna ga je er als trainer in de oefeningen op letten en stem je daar ook je coaching op af. Vertel hem wat die al bereikt heeft en waar die nog stappen in kan maken. Stimuleer hem tijdens de wedstrijden om bepaalde handelingen uit te voeren, ook al kan er iets misgaan.”

Het Hoofd Jeugdopleidingen illustreert dit met het voorbeeld van een rechtsbenige buitenspeler die op de linkerflank staat. “Zo'n speler moet je dwingen om de bal met zijn linkerbeen aan te nemen, want dan

kan die altijd twee kanten op: naar binnen en naar buiten. Dat zijn hele kleine dingen die we onze spelers bijvoorbeeld in het positiespel leren. Daardoor gaat het team beter functioneren, maar wordt het individu natuurlijk ook beter. Als je spelers goed opleidt, dan zullen ze uiteindelijk ook makkelijker wedstrijden winnen.”

Speelwijze

Van huis uit trekken de vertegenwoordigende elftallen van Zeeburgia in het 1:4:3:3-systeem ten strijde, waardoor er overal op het veld driehoekjes ontstaan. Hoe daar in het veld precies invulling aan wordt gegeven, is aan de trainer. “Dat hangt namelijk van het materiaal af dat je ter beschikking hebt. Speel je met drie verdedigers en een inschuivende laatste man, met de punt naar achter of juist met de punt naar voren? Dat hangt allemaal af van de kwaliteiten die je in je team hebt.”

“WIJ LEIDEN ZOWEL SPELERS ALS TRAINERS OP. DAT IS OOK ONS IDEEAALBEELD”

Dat levert voldoende gesprekstof op voor tijdens het trainersoverleg. "We discussiëren daar veel over met de andere trainers. Wil een trainer bijvoorbeeld met de punt naar achter spelen, dan moet hij dat goed kunnen onderbouwen. Het kan goed zijn dat ik er anders over denk, maar dat hij ons kan overtuigen waarom hij zo wil spelen. Je wordt er als trainer alleen maar beter van als je ook tegengeluiden hoort. Het kader moet kloppen, maar het is aan de trainer om er zijn eigen sausje overheen te gieten."

Trainers opleiden

Kolf wil de ontwikkeling van de trainers namelijk niet in de weg staan door hen in hun vrijheid te beperken. En met succes. "De

trainer van ons eerste elftal, die vorig jaar kampioen is geworden van de tweede klasse, is een oud-jeugdspeler van ons. Hij is bij ons jeugdtrainer geworden, had het in het begin moeilijk, heeft zich binnen ons kader een bepaalde werkwijze eigen gemaakt en promoveert nu naar de eerste klasse. Ook de trainer van onze A1, dat uitkomt in de eerste divisie, komt bij ons uit de jeugd. Wij leiden dus zowel spelers als trainers op. Dat is ook ons ideaalbeeld. Haal je iets van buiten, dan moet het echt van toegevoegde waarde zijn. Het doel van onze jeugdopleiding is dat iedereen binnen onze organisatie zich doorontwikkelt, zodat wij als club stappen kunnen maken."

Stappen maken

En die mogelijkheden zijn er volop, zo vertelt hij. "We krijgen nu een nieuw clubgebouw, waar fysiotherapie en een fitnessruimte in komen. Daardoor kunnen we nog meer aan het individu werken. Ook willen we gaan werken met een talententeam. Dat is een team bestaande uit trainers, die individuele spelers uit de verschillende selectieteams samen kunnen voegen om met elkaar ergens aan te gaan werken. Zo kan het zijn dat je met de spitsen aan de slag gaat, terwijl ergens anders de verdedigers worden samengebracht", legt Kolf uit. Dat kunnen ook spelers van verschillende leeftijden zijn. "We laten die spelers van verschillende leeftijden samen trainen, maar geen wedstrijden spelen."

Kader

Scouts van BVO's komen op Zeeburgia af, zoals mieren dat op zoetigheid doen. Dat is voor Zeeburgia de bevestiging van iets dat ze allang wisten, namelijk dat ze goed bezig zijn. De aantrekkelijke kracht van scouts is mede een gevolg van de trainingsmethodiek van de hoofdstedelingen, meent Kolf. "Er moet bij ons een aantal vaste dingen terugkomen in onze opleiding, zoals tweebeenigheid, een functionele techniek, het kunnen lezen van wedstrijden, het leren creëren van een overtalsituatie, een hoge balcirculatie en het vermogen om elkaar te coachen. Met het aanleren van tweebeenigheid beginnen we in de F'jes al. Daar leren ze al met het verkeerde been te schieten. In het begin ziet dat er nog knullig uit. We doen zelfs positiespelen waarbij ze alleen hun verkeerde been mogen gebruiken. Na een tijdje weten ze niet beter, want beide benen kunnen ze op latere leeftijd goed gebruiken. We hadden vorig seizoen negen spelers in de F'jes, die allemaal naar Ajax zijn gegaan. Die waren allemaal tweebeenig."

Een ander punt waar al vroeg mee begonnen wordt bij Zeeburgia is de coaching. Dat

**"WE ZULLEN NOOIT EEN JONGEN
TEGENHOUDEN DIE NAAR EEN BVO
KAN, DAT STIMULEREN WE JUIST"**

kun je volgens hem prima trainen tijdens bijvoorbeeld een partijspel. "Die partijvormen zijn tijdens onze tactische trainingen altijd kort, een minuut of twaalf maximaal. Daarin zeggen wij als trainers dat we niet coachen. Wij geven de spelers de opdracht en vertellen dat ze verplicht zijn elkaar te coachen", vertelt hij. Zeeburgia wil hun spelers daarmee duidelijk maken dat ze de krachten in het veld moeten bundelen en dat communicatie hen daarbij helpt. "Op die manier stimuleer je het coachen, het accepteren, het samenwerken en het leren luisteren naar elkaar."

"Wij richten onze trainingen zo in dat op het moment dat een trainer voor een bepaalde pass- en trapvorm kiest, dat in het vervolg van de training ook moet terugkomen in het positie- en partijspel. De jongens moeten dat namelijk gaan herkennen. Ze moeten weten dat ze de derde man moeten zoeken, er bewust onder moeten komen en veel moeten bewegen zonder bal. Dat zijn bepaalde facetten die wij terug willen zien en die de jongens gewoon moeten gaan vinden."

Periodiseringsmodel

Welke facetten er gedurende het seizoen wanneer getraind worden, staat in het eigen periodiseringsmodel. "We hebben ons eigen model en gebruiken dat van de KNVB niet. In het model staat wat de kinderen zich qua techniekvormen in een bepaalde tijd eigen moeten maken en ook het conditionele aspect staat erin. Ik vind dat elke club dat eigenlijk zou moeten hebben. Bij veel clubs zie je dat ze techniektraining gaan geven en in een maand heel veel onderdelen behandelen. In mijn ogen zou je er beter aan doen als je in een maand twee of drie onderdelen als hoofdmoot behandelt en de volgende maand er weer een paar onderdelen aan toevoegt, zodat je het steeds verder uitbreidt. Als kinderen iets geleerd hebben, dan vergeten ze het namelijk niet meer."

Twin Games

Zeeburgia doet dit seizoen weer mee aan de Twin Games. Dat is de club vorig seizoen namelijk goed bevallen. "De jongens hebben er heel veel balcontacten. Het is terug naar de basis, terug naar het oude straatvoetbal.

Vorig seizoen hebben we het niet veel buiten de deur gespeeld, maar intern wel. Er was een competitie opgezet door Ajax, maar we wonnen alles zo dik en leerden er daardoor niet veel van. We hebben daarom afgesproken dat we zo nu en dan het eerste gedeelte van de training gewoon trainen en daarna drie kwartier of een half uur Twin Games spelen. Daar leren de jongens tenminste van."

Specialisten

Waar de spelers ook wat van leren, is dat ze niet positieloos opgeleid worden in de jongste jeugd. "Wij leren de spelers op bepaalde posities spelen en maken ze bewust van wat er op die specifieke posities van hen gevraagd wordt. Bij ons krijgen de spelers een vaste positie voor een bepaalde periode toegewezen, maar het is wel zo dat ze op meerdere posities moeten kunnen spelen. Wij kiezen daarvoor, omdat je op die manier specialisten gaat kweken."

Ieder type speler kan zo'n positie namelijk op zijn eigen wijze invullen, waardoor volgens hem in feite iedereen in de jeugd op alle posities zou moeten kunnen spelen. "Een rechtsbuiten hoeft bijvoorbeeld helemaal niet explosief te zijn. Bij Ajax heb ik Aissati, Andersen en Schöne als vleugel aanvaller zien spelen, maar die vullen dat allemaal op een andere manier in. Mocht iemand bepaalde kwaliteiten niet hebben, dan reageren we daar wel op. Als hij ergens anders beter tot zijn recht komt, dan reageren we daar op. Maar we bekijken wel waarom het niet lukte en zullen er alles aan doen om hem daar beter in te maken."

Toekomst

Wat de toekomst Zeeburgia gaat brengen, is niet bekend. Wel staat vast dat we nog veel van de club gaan horen en dat er ieder seizoen weer spelers in het betaald voetbal gaan doorbreken, wiens roots bij de club uit Amsterdam-Oost liggen.